

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗

เนรระลึกชาติ

พากันจำเอานะ พระพุทธเจ้าพูดเด็ดขาดทุกคำนะ จำคำนี้ให้ดี พระพุทธเจ้าพูดไม่มี เหลาะแหละ เด็ดขาดทุกคำ ออกมาจากพระญาณหยั่งทราบทุกสิ่งทุกอย่างแล้วพูดออกมา พูดออกมาด้วยความเห็นแล้วรู้แล้วทุกอย่าง สิ่งนั้นมีสิ่งนี้เป็นยังไง ๆ หนักเบามากน้อยหยาบ ละเอียดแคไหนเห็นหมด ๆ นำเอาสิ่งที่เห็นหมดนั้นแหละมาเป็นศาสนาสอนโลกให้จำเอา เราอย่าเหลาะ ๆ แหละ ๆ นะกิเลสมันต็มเอา ๆ กิเลสมันลบนะพระพุทธเจ้าสอนไว้ตรงไหน ๆ เพราะทั้งสองนี้เป็นข้าศึกกันมาแต่ไหนแต่ไร

เพราะฉะนั้นศาสนาจึงต้องมี ไม่มีไม่ได้ กิเลสกลืนสัตว์โลกฉิบหายหมดเลย ถ้าไม่มี ธรรมะเข้ามาประกาศสอนแต่ละครั้ง ๆ นี้ เช่นพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ นั้นละ เอาน้ำมาดับไฟ ๆ นรกของสัตว์ นรกมีทุกประเภทนะตั้งแต่นรกอเวจีขึ้นมาจนกระทั่งนรกของ สัตว์ทั่ว ๆ ไปมีชีวิตอยู่นี้ก็นรกทั้งเป็นเผาอยู่ภายในจิตใจ มีหลายประเภทนะนรกไม่ใช่ประเภท เดียวกัน แล้วให้จำให้ดีคำพูดที่ว่าพระพุทธเจ้ารับสั่งอะไรแล้วไม่เป็นสอง ถ้าว่านรกก็เดือด พล่าน ๆ ตลอด ไม่มีวันมีคืนมีปีมีเดือนเป็นกับเป็นกัลปอยู่อย่างนั้นตลอด อันนี้ไม่มีคำว่าลด กำลังไม่มีเพราะกรรมของสัตว์หนุนให้ขึ้นไป ๆ ที่เดือดพล่าน ๆ ก็เดือดด้วยอำนาจแห่ง กรรมของสัตว์นั่นเอง

ท่านกล่าวไว้ในมหาวิบาก นรกมีถึง ๒๕ หลุม ตั้งแต่ใหญ่ ๆ ขึ้นมาเรื่อย ๆ นีนรกเมือง ฝีมี่ถึง ๒๕ หลุม แล้วจากนั้นก็มาปลีกย่อย ถ้าไปลงนรกอเวจีแล้วก็กัปก็กัปก็ไม่ได้พ้นแหละ จมอยู่นั้น ถึงจะเป็นกฏอนิจจังกัปก็กัปก็กัปถึงจะเปลี่ยนมา กรรมของสัตว์ ประเภทนี้พวกฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ ฆ่าพระอรหันต์ ทำลายพระพุทธเจ้า ยุยงให้สงฆ์แตกจากกัน ๕ ประการ ท่านเรียก อนันตริยกรรม แปลว่ากรรมนี้หนักมาก แล้วพวกนี้แหละพวกลงไปนั้น นี่มีนิทานสด ๆ ร้อน ๆ อันหนึ่งที่จะนำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เราเป็นคนชักด้วยปากของเราเองอันนี้ คือเอากันต่อ หน้าเลยซักเลย

มีเณรองค์หนึ่งอยู่บ้านน้ำก่ำ อำเภอพระธาตุพนม เณรระลึกชาติได้ ระลึกชาติถอย หลังได้ชาติเจ้าของนั่นเอง แต่ก่อนเขาชื่อว่าบัวเหมือนกับชื่อหลวงตาบัวนี้แหละ เขาอยู่บ้านโคก เลาะ ชื่อเขาพูดถูกหมดนะ เหตุที่จะมีการยืนยันรับรองกันคืออาจารย์ของเขาเอง เราพบกับเณร

นี้แล้วก็ไปพบกับอาจารย์ชื่ออาจารย์ทอง อาจารย์ของพระบัวนี่ พระบัวนี่เป็นหนุ่มแล้วไปฟังเทศน์แล้วเกิดความเลื่อมใส ท่านอาจารย์ทองท่านไปทางเมืองอุบล ไปโน้นแนะนำสั่งสอนประชาชนเขาเกิดความเคารพเลื่อมใส นายบัวนี่ก็มาขอบวชกับท่าน บวชแล้วก็ติดสอยห้อยตามท่านมาอยู่บ้านสามผง พอตีมาเป็นไข้ป่าที่สามผงตาย ปีนั้นพระตาย ๓ องค์ นี่ท่านอาจารย์ทองท่านเล่าเอง ปีที่ตาย ๓ องค์นี่นะ แต่พระบัวนี่บอกแต่ว่ามาตายที่บ้านสามผงเท่านั้น ไม่ได้บอกว่าตายเท่านั้นองค์เท่านั้นองค์

พอตายแล้ว นี่เราสรุปเอาเลย แยกกลดสะพายบาตรดูเขาเผาศพเรา คนทั้งหลายเต็มอยู่มาเผาศพ ก็ยืนดูศพอยู่ สะพายบาตรแยกกลดอยู่ดูเขาเผาศพ เขาไม่สนใจกับเราเลยคนเป็นร้อย ๆ เต็มอยู่นั้น เขาไม่สนใจกับเราสักคนเดียวเลย เราก้ไปยืนดูศพของเรา พอเสร็จแล้วก็ออกไปทางด้านตะวันออก ศพเรานี้ก็ถูกเผาเป็นเก้าเป็นถ่านขนาดนี้แล้วจะหวังเอาอะไรอีกเราไปแล้วไม่หวังใยแล้ว แล้วก็ไป พอไปก็ไปถึงศาลาใหญ่หลังหนึ่ง ศาลานั้นใหญ่มากทีเดียว นี่เป็น฼ณรีเล่าให้ฟังนะ

เหตุที่จะได้ชักถาม฼ณรีเพราะมีพระมาเล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่อง฼ณรีระลึกชาติได้ แล้วพอตีมางานศพหลวงปู่มั่นเรานี้ ฼ณรีก็จะมา เราก้นัดกับพระไว้ว่าถ้า฼ณรีนั้นมาให้มาหาเรา พอตี฼ณรีนั้นมาก็ให้มาหาจริง ๆ แต่ส่วนมากแกไม่ยอมเล่าเรื่องระลึกชาติได้ เล่าที่ไรเป็นไข้ทุกทีว่าอย่างนั้น เช็ด พอเล่าเรื่องชาติหลังย้อนหลังแล้วไข้ทุกทีไม่เคยพลาด เอ้า คราวนี้ไม่ให้ใช้ เราก้ว่าอย่างนั้นแหละ เอ้า เล่ามาให้หมดนะคราวนี้ไม่ให้ใช้ มาเล่ากับเรานี้ไม่ให้ใช้ ไม่ใช่จริง ๆ นะ แผลกอยู่นะ มีहनเดียวรายเดียนี้ไม่ให้ใช้ พอมาก็ชักถามกันถึงเรื่องตายแล้วไปทีว่านี้ ไปศาลาใหญ่หลังหนึ่ง

ศาลาหลังนั้นเจ้าหน้าที่พวกยมบาลอะไรเหล่านี้เต็มอยู่นั้น สมุดบัญชีมีเป็นสองกอง กองใหญ่เบ้อเร่อเทียว กองหนึ่งเล็ก แล้วกองใหญ่นั้นสำหรับบัญชีคนทำชั่ว กองเล็กนี้สำหรับบัญชีคนทำดี พระองค์นั้นก็สะพายบาตรแล้วไปยืน แล้วพวกนักโทษพูดง่าย ๆ นักโทษทำกรรมหนักทำกรรมเบา กรรมอะไรก็ตามเขาแยกไว้เป็นประเภท ๆ เต็มศาลา ทีนี้เขาเรียกชื่อ พอเรียกชื่อนายนั้น ๆ พอเรียกชื่อปั๊บต้องมาถึงปั๊บเลย อำนาจแห่งกรรมมันบีบบังคับขนาดนั้น จะอืดอาดไม่ได้ พอเรียกชื่อปั๊บจะมาปั๊บ ๆ เลย มีก็คนโทษประเภทนี้ มีหัวหน้า ๒ คนเท่านั้นแหละ หัวหน้าน่ากลัวมาก คนหนึ่งนำหน้าคนหนึ่งตามหลัง พอเรียกชื่อเสร็จแล้วไล่ลง พวกนี้ไปแล้วเรียกพวกนั้นมาอีกเป็นคณะ ๆ จนกระทั่งหมด นี่พูดสรุปเอาให้พอดีกับเวลา

พอหมดแล้วก็ยังเหลือแต่ยายคนหนึ่งนั่งอยู่นั้น ยายคนนั้นเป็นคนเหมือนคนวัดเรานี้แหละ เหมือนคนแต่งตัวไปวัดเรานี้ไปถือศีลถือธรรม มีผ้าเฉียงบ้านุ่งผ้าชินเราธรรมดาไปวัดนี้แกนั่งอยู่ทางโน้น เขาเรียกคุณแม่นะ สำหรับยายคนนี้เขาเรียกคุณแม่ นอกนั้นเขาเรียกนายนั้น

นายนี้ ๆ ลงเลย ๆ นี่เขาเรียกคุณแม่ พอพวกสัตว์นรกไปหมดแล้วเขาเรียกเชิญคุณแม่มาที่นี่ ถ้าคุณแม่อยากไปสวรรค์ให้ลงที่นี่เลย คุณแม่จะไปสวรรค์ชั้นไหนก็ไปได้ให้ลงไปนี่ แล้วรถเขาจะมารดทิพย์จะมา ลงไปสระน้ำนี้แล้วก็ไปเปลี่ยนผ้านี้ออก ลงจากสระนี้แล้วก็เดินบุงน้ำไป รดจะมาจากฟากสระทางนั้นแล้วก็ขึ้นรถ ประดับตกแต่งใหม่หมด เครื่องประดับประดับตกแต่ง เขาจัดเอามาพร้อมรถเลย พอไปแล้วลงน้ำนี้ปั๊บก็ขึ้น เขาก็เชิญเลยจูงขึ้น แต่งตัวเรียบร้อยแล้วก็เหาะบึ่งขึ้นเหมือนสำลี.....รดทิพย์ รดทิพย์พูดอะไรพูดไม่ได้แต่มันประจักษ์กับตาอยู่ข้าง เป็นสิ่งามอร่ามตาอะไรนี้เราพูดไม่ถูก...รดทิพย์ แต่ก็ไม่ได้ถามว่ารถทิพย์นี้มาจากชั้นไหนจะไปชั้นไหน เป็นแต่เพียงว่าผู้หญิงคนนี้จะไปสวรรค์ พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ยังเหลือแต่พระองค์เดียวยืนอยู่นั้น คือพระบัวที่ตายไปนั้นแล

เจ้าหน้าที่เหล่านั้นเขาก็ไม่ได้มาสนใจกับเราแหละ พอเขาส่งยายคนนั้นเสร็จแล้วเขาก็ทำงานของเขาอยู่บนโต๊ะ แล้วอาดมาเล่าจะให้ไปไหน ไม่เห็นเรียกอาดมา โห ท่านนะถ้าตั้งใจจะไปเกิดเมืองมนุษย์ก็ให้กลับหลัง ย้อนหลังนี่ไป ถ้าจะไปสวรรค์ก็ให้ลงไป ท่านไปได้ทั้งไปสวรรค์ทั้งไปเมืองมนุษย์ ถ้าท่านจะไปสวรรค์ก็ให้ลงนี่ เหมือนกับยายคนนั้นลงแล้วรดทิพย์จะมาเอง อาดมาไม่ไปแหละอาดมาหิวน้ำ จะไปหาฉันท้ำก่อน ลงจากนั้นก็ลงไป ๆ จนถึงบ้านน้ำกำนี่แหละ

บ้านเขาอยู่ริมทุ่งนา เขามาตักน้ำก็ไปขอบิณฑบาตฉันท้ำกับเขา เขาบอกว่าให้ไปบ้านหลังนี้นะ เขาจะตักน้ำแล้วให้ไปที่นั่นไปรออยู่บ้านหลังนั้น เขาชี้บอกเห็นบ้านชัด ๆ อยู่บ้านหลังนั้น บ้านหลังจะเกิดเข้าใจหรือเปล่า พอไปที่นั่นรู้สึกเคลิ้ม ๆ จะหลับ เหนื่อยเพลียมากเคลิ้ม ๆ แล้วหลับไปเลย เลยยังไม่ทันได้ฉันท้ำพอตื่นขึ้นมาที่ไหนได้เกิดแล้ว นั่นละที่นี้เกาะระลีกชาติของแกได้ตลอดนะ ระลีกชาติย้อนหลัง ๆ ได้ตลอดเลย นี่เวลาเราซักถาม ที่นี้พอดีอาจารย์ทองของเธอมาราก็กราบเรียนถามเล่าเรื่องนี้ให้ฟังแล้ว โห ท่านตกตะลึงนะ ท่านตกใจใช้แล้วนี่พระบัว ท่านก็อธิบายให้ฟังตลอดหมดเลย ไปสามผงไปตายด้วยกัน ๓ องค์อะไร ๆ พระองค์นี้ชื่อบัว โล่ผีเก่งนะพระองค์นี้แต่ไม่เห็นโล่ผีเจ้าของได้ ท่านพูดเราก็ยังไม่ลืม นี่พูดถึงเรื่องระลีกชาติได้

คำว่าระลีกชาติได้นี้กับพระพุทธเจ้าระลีกชาติได้มันต่างกันนะ พวกนี้สลับสไลพวกนี้ตาย การระลีกนั้นระลีกนี้รู้มันมันอาจเคลื่อนคลาดเพราะคนกระเสือกกระสนกระวนกระวายไม่ได้เหมือนพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าที่ระลีกชาติย้อนหลัง เช่น ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลีกชาติย้อนหลังได้ เฉพาะชาติของพระองค์นี้มีที่ภพที่ชาติทรงทราบได้ตลอดทั่วถึงตลอดถึงภพชาติของสัตว์ทั้งหลายรู้ได้หมดด้วยพระญาณหยั่งทราบ ไม่ได้ด้วยการสลับสไลเหมือนอย่างโลกทั้งหลายเขาเป็นกัน คนนั้นตายฟื้นกลับคืนมาแล้วระลีกชาติได้อย่างนั้นอย่างนี้

แล้วมาฮือกันเป็นบ้าไป

พระพุทธเจ้าตรัสรู้พระญาณหยั่งทราบ ประกาศธรรมสอนโลกมานี้ก็ปีแล้วไม่เห็นตื่นกันบ้าง มันเป็นบ้าหรือยังไงมนุษย์เราเนี่ยมันอยากว่าอย่างงั้นนะเรา ไปตื่นกับเรื่องแบบบ้าอย่างงั้น พวกคนสลบไสลตายฟื้นกลับคืนมาแล้วมาระลึกชาติได้ แล้วตื่นกันฮือฮา ๆ พระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นคนสลบไสล ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นอรรณเป็นธรรมเป็นศาสดาเอกของโลก รู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งทั้งหลาย ประกาศธรรมสอนไว้ทำไมถึงไม่ตื่นกันบ้าง

ให้ตื่นนะไม่ตื่นไม่ได้นะ จมจริง ๆ นะ ฟังชีวานรกเดือดพล่าน ๆ ไม่มีวันมีคืนมีปีมีเดือนมีอย่างนั้นตลอดเวลา พวกสัตว์นรกนี่ก็แน่นอัด ๆ เพราะสัตว์ทั้งหลายทำแต่กรรมชั่วนั้นชิวทางสวรรค์นี้เบาบาง ทางนรกนี่แน่นหนามันคงมากทีเดียวตั้งแต่เรื่องกรรมของสัตว์ ๆ นี่ละให้จำให้ดีให้สด ๆ ร้อน ๆ ภายในใจของเราเนี่ยถ้าเราไม่ออกไปจมในนรกกับเขา อย่าเห็นคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นของเล่น เห็นแต่กิเลสเป็นของจริงไม่ได้นะ กิเลสเนี่ยมีแต่หลอกหลวงต้มตุ๋นคนทั้งนั้นแหละ ไม่มีคำว่าจริง ไม่ว่าลูกว่าหลานว่าพ่อว่าแม่ปู่ย่าตายายของกิเลส เป็นสกุลต้มตุ๋นทั้งนั้น ส่วนธรรมของพระพุทธเจ้ามีแต่เรื่องจริงทั้งหมดให้พากันยึดเอาไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ตั้งใจปฏิบัติตัว

อย่าตื่นโลกตื่นสงสารเกินไป ตื่นนี่คือตื่นเรื่องของกิเลสนั่นเองจะเป็นเรื่องของอะไร กิเลสกำลังพาสัตว์เป็นบ้า ฮือกันอันนี้ตืออย่างนั้นอันนั้นตืออย่างนี้ ยิ่งว่าคนเขาไปดูจรวดดาวเทียมได้ที่นั่นที่นี้ อู๋ ยิ่งเป็นบ้ากันใหญ่ จรวดดาวเทียมไปดูพระอาทิตย์พระจันทร์ ตั้งแต่ไม่ไปเรามองไปก็เห็นอยู่เห็นไหมพระอาทิตย์พระจันทร์ ดวงไหนดวงไม่เห็นเป็นบ้ากันหาอะไร ตาเราเปล่า ๆ นี่ไม่ต้องไปหาส่องกล้องขึ้นเครื่องไปดูก็ยั้งได้ ดูแต่นี้ก็พอแล้ว ก็ยังตื่นกันเป็นบ้ากันมนุษย์เรา อันนั้นถ้าเป็นเรื่องกิเลสเสกสรรขึ้นมาอะไรเป็นบ้ากันไปหมด ถ้าเป็นเรื่องคำสอนของพระพุทธเจ้านี้ไม่ค่อยตื่น เพราะกิเลสไม่ให้ตื่นนะไม่ใช่เราไม่ตื่น กิเลสมันบีบเอาไว้ ๆ อันใดที่จะเป็นส่วนดีมันบีบเอาไว้ อันไหนเป็นส่วนชั่วซึ่งเป็นทางของมันแล้วมันจะเปิดโล่ง ๆ ให้ เพราะฉะนั้นสัตว์โลกถึงหมุนไปตามมันเป็นฟุตบอลไปเลย ให้พากันจดจำเอาไว้ให้ตื่นนะ

ให้ตื่นเนื้อตื่นตัว เราตื่นกิเลสตื่นมานานแล้ว ได้ลุ่มจมกับกิเลสนี้ก็มานานแสนนานระลึกไม่ได้นะ ถ้าลงระลึกชาติได้แล้วไม่มีใครค้างอยู่ในโลกนี้แหละ แต่ละคน ๆ จะกระเสือกกระสนสร้างแต่ความดีทั้งนั้นแหละ เป็นก็เป็นตายก็ตายไม่ถอยเรื่องความดี แล้วผ่านไป ๆ เพราะการผ่านทุกข์ไปได้นี้จะผ่านเพราะความดีบุญกุศลเท่านั้น ผ่านเพราะกิเลสไม่ได้ เมื่อเราไปเห็นความชั่วช้าลามกที่กิเลสต้มตุ๋นสัตว์ทั้งหลายให้มาจมกองกันอยู่ที่นี่ชัดเจนด้วยตาของเราแล้ว มาเตะเกียกตะกายเลย เอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย แล้วก็ผ่านพ้นไปได้ ๆ ให้พากันจดจำเอาเนะ

เคยประกาศอยู่เรื่อย ๆ หลวงตาบัวตายแล้วไม่มีใครเทศน์อย่างนี้นะ ท่านองค์อื่นท่านไม่ค่อยเทศน์อะไรแหละ มีแต่เจริญพร ๆ นี่ไม่เจริญพรนะ ขึ้นชื่อว่ากิเลสแล้วพึดมันเลย จะไปเจริญพรให้มันทำไม กิเลสพวกตัมตุนมันหลอกคนเอาให้ลุ่มจมนขนาดไหน พวกสัตว์โลกลุ่มจมนเพราะกิเลสนี้มากแสนมาก กลของมันเก่งมากนะ อุบายวิธีการของมันเก่งมากทีเดียว ครอบไว้หมด กระดิกพลิกแพลงไปทางไหนมีแต่กิเลสตั้งออก ๆ พาออกพาไปพามาพายุพาकिनพาขับพาถ่ายพาใช้พาสอยทุกสิ่งทุกอย่าง มีแต่กิเลสนำ ๆ ๆ ธรรมะไม่ได้นำเลย นี่ชิมันเสียเปรียบกันตรงนี้มีมนุษย์เรา

แม้ที่สุดพระเข้ามาบวชในศาสนานี้ก็เหมือนกันนะ หัวโล้น ๆ โจนคิ้วแล้วให้กิเลสมัน โจนอีกทีหนึ่ง โจนตอนบวชมาแล้วยังไม่พอ พอมาบวชในศาสนาแล้วยังให้กิเลสบวชอีกทีหนึ่ง บวชไปทางกิเลสนะ หัวโล้นก็โล้นไปทางกิเลส เขาเรียกอลัชชีไป อย่างนั้นแหละกิเลสมันเก่งมากนะ เข้าแทรกเข้าแซงหมด ตีตลาดได้หมดทุกแห่งทุกมุมเลยนะ เดินจงกรมอยู่มันก็เข้าแทรกอยู่ในนั้นไม่รู้ ทำให้พลังให้ผลอให้ลึมเนื้อลึมตัว บางทีให้เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เดินจงกรมไปไม่ไหวแล้วนอน กิเลสเอาไปกินแล้วถลุงแล้วไม่รู้หนีชิ มันนำโมโห

พูดที่ไรโมโหทุกที ถ้าพูดเรื่องกิเลสแล้วมันเป็นยังงัยกับเรานั้นไม่คุ้มกันเลย เพราะมันแทรกมันเก่งมากขนาดนั้นชีสัตว์โลกถึงได้ยอมจำนนมันไม่รู้เนื้อรู้ตัวนะ ไม่ใช่ตั้งใจยอมนะ มันเป็นไปด้วยความไม่รู้เนื้อรู้ตัว มันเก่งขนาดนั้น ให้เอาธรรมะนี้เข้าแทรก ๆ พอธรรมะเข้าไปตรงไหนมันจะเห็นเรื่องของกิเลส เพราะธรรมะเป็นความสว่างนี่นะ สว่างเข้าไป กิเลสมันหลอกลวงตัมตุนสัตว์ประเภทใด ด้วยวิธีการอันใด ๆ ธรรมะนี้จะเห็นเข้าไป ๆ ชัดเข้าไป ๆ เรื่อย ๆ ฆ่าเข้าไปทำลายเข้าไปเรื่อย ๆ แล้วเปิดโล่งไปหมดเลย

ใจพระพุทเจ้าใจพระอรหันต์ท่านเป็นใจเปิดโล่ง เพราะท่านทำลายหมดสิ่งที่กล่าวมานี้ ไม่มีอะไรเหลืออยู่ภายในพระทัยและใจของท่านเลย แล้วท่านก็ประกาศธรรมสอนไว้ให้พวกเรา ได้นำธรรมะนี้ไปส่องแสงสว่าง ให้ได้เห็นความชั่วช้าลามกของตัวเองที่กิเลสชักลากให้พาไป ไปโน้นไปนี้ ลากไปทางโน้นเข็นไปทางนี้ ให้ไปทำแต่ความชั่วความดีไม่ให้ทำ อันนี้ละสำคัญมาก ให้เอาธรรมะนี้ไปปฏิบัติ

อยู่บ้านอยู่เรือนก็ให้มีศีลมีธรรมประจำตัว เพราะความทุกข์มันอยู่กับตัวนะ ไม่ได้อยู่ในบ้านในเรือน ไม่อยู่ดินฟ้าอากาศ....ความทุกข์ มันอยู่กับคนนะ เราไปอยู่ที่ไหนจึงต้องปฏิบัติรักษาคนคือตัวของเราเองแล้วก็เป็นความสุขความร่มเย็น

เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ เทศน์ทุกวัน ๆ มันจะตายแล้วนะ ต่อไปนี้ให้พร